

همسایگان در وضعیت آماده‌باش؛

قدرت‌گیری طالبان و افزایش بی‌سابقه هزینه‌های امنیتی در منطقه

بسم الله تابان

در پی سقوط نظام جمهوری و بازگشت طالبان به قدرت در افغانستان، معادلات امنیتی منطقه به گونه‌ای بنیادین دگرگون شد. اگرچه طالبان از نخستین روزهای حاکمیت دوباره‌شان تلاش کردند با شعار «تأمین امنیت سراسری» و «عدم تهدید برای کشورهای دیگر» نگرانی‌ها را کاهش دهند، اما واقعیت‌های میدانی نشان می‌دهد که حضور این گروه نه تنها ثبات را به افغانستان بازنگردانده، بلکه هزینه‌های امنیتی کشورهای همسایه و منطقه را به طور چشمگیری افزایش داده است. امروز افغانستان تحت حاکمیت طالبان به یکی از کانون‌های نگرانی امنیتی در جنوب و مرکز آسیا بدل شده است.

با قدرت‌گیری طالبان، پیامدهای منفی چندلایه‌ای بر افغانستان و محیط پیرامونی آن سایه افگند. در داخل کشور، فروپاشی نهادهای امنیتی حرفه‌ای، حذف ساختارهای کنترلی مرزی، و تبدیل شدن افغانستان به پناهگاه امن برای گروه‌های افراطی، زمینه‌ساز بازتولید ناامنی شد. در سطح منطقه نیز کشورهای همسایه، علی‌رغم برقراری روابط سیاسی و اقتصادی حداقلی با طالبان، بارها نگرانی عمیق خود را از گسترش افراط‌گرایی، تروریسم فرامرزی و قاچاق مواد مخدر ابراز کرده‌اند. این دوگانگی—تعامل اقتصادی از یک سو و هراس امنیتی از سوی دیگر—به خوبی نشان می‌دهد که طالبان نتوانسته‌اند اعتماد امنیتی منطقه را جلب کنند.

این وضعیت در تضاد آشکار با تعهدات طالبان در [توافق نامه دوحه](#) است؛ توافقی که در آن این گروه متعهد شده بود از خاک افغانستان علیه امنیت کشورهای دیگر استفاده نشود و هیچ گونه حمایتی از گروه های تروریستی صورت نگیرد. با این حال، [گزارش ها و تحلیل های](#) متعدد از حضور و فعالیت گروه هایی چون القاعده، داعش شاخه خراسان، تحریک طالبان پاکستان (TTP)، جنبش اسلامی ترکستان شرقی، جیش العدل، حرکت اسلامی اوزبیکستان، اتحاد المجاهدین اوزبیکستان، کتیبه امام بخاری، گروه حافظ گل بهادر، انصارالله تاجیکستان (که به طالبان تاجیکستان معروف اند) ارتش آزادی بخش بلوچستان (از جانب برخی کشورها بعنوان گروه تروریستی شناخته شده) و سایر شبکه های افراطی با سابقه فعالیت های تروریستی، این تعهدات را عملاً بی اعتبار ساخته است. پیامد مستقیم این وضعیت، افزایش هزینه های نظامی، امنیتی و اطلاعاتی برای کشورهای همسایه بوده است؛ کشورهایی که ناگزیر شده اند تدابیر امنیتی مرزهای خود را با مستقر ساختن نیروهای بیشتر، ساختن پوسته های امنیتی و انسداد کامل تقویت، و منابع مالی هنگفتی را صرف مهار تهدیدات ناشی از افغانستان کنند.

در این نوشته سعی می کنم زمینه های افزایش هزینه های امنیتی کشورهای منطقه را بعد از قدرت گیری طالبان تحلیل نموده و همچنان برجسته سازم که چگونه طالبان گروه های همسو تروریستی خود را به ابزار برای اعمال فشار و باجگیری در منطقه تبدیل نموده است.

الف: پاکستان

پاکستان نخستین کشوری بود که از بازگشت طالبان با حضور علنی مقامات رسمی از جمله جنرال فیض حمید رئیس استخبارات این کشور در روزهای نخست قدرت گیری طالبان با گیلان قهوه مشهور اش [دی کابل](#)، استقبال کرد و انتظار داشت با روی کار آمدن این گروه، مشکل ناامنی در مرزهای غربی اش کاهش یابد. اما برعکس، فعالیت تحریک طالبان پاکستان پس از تسلط طالبان بر افغانستان به طور کم سابقه ای افزایش یافت. حملات خونین در خیبرپختونخوا و بلوچستان، اسلام آباد را وادار کرد هزینه های نظامی خود را بالا ببرد، عملیات های مرزی را تشدید کند و حتی به طور مقطعی دست به حملات هوایی در خاک افغانستان از جمله بر کابل پایتخت بزند. در عمل، طالبان افغانستان نه تنها مانعی در برابر TTP ایجاد نکردند، بلکه از این گروه به عنوان اهرم فشار سیاسی بر پاکستان استفاده کردند؛ فشاری که هزینه های امنیتی و بی ثباتی داخلی را برای اسلام آباد به همراه داشته است.

گزارشها و [تحلیل های](#) معتبر وجود دارد که اعضا تی تی پی با حمایت طالبان افغانستان به تسلیحات فراوان دسترسی پیدا کرده و از افغانستان را بعنوان قرارگاه مهم سوق و اداره و رهبری خود تبدیل نموده است. دولت پاکستان بارها از این موضوع شکایت نموده و از طالبان خواسته تا مانع فعالیت گروه های مخالف خود در خاک افغانستان شوند، موضوع که همواره از جانب طالبان کتمان و پاسخ منفی داده شده است.

دولت پاکستان برای بهبود وضعیت امنیتی خود هزینه های هنگفت نظامی و سیاسی را تاکنون متقبل شده است، این وضعیت اقتصاد شکننده این کشور را بیشتر از پیش آسیب رسانیده و دولت را از لحاظ سیاسی مجبور ساخته تا برای کسب حمایت دست به دامن گروه های قومی ساکن در مناطق قبایلی و مدارس مذهبی شود.

بعلاوه راه اندازی عملیات های زیاد نظامی در سراسر این کشور به ویژه ایالات خیبرپختونخواه و بلوچستان، مجبور شده تا تدابیر امنیتی قرارگاه ها امنیتی و دفاعی خود را با افزایش نیرو، ایجاد موانع امنیتی و خریداری وسایط زرهی - ضدگلوله -، واسکت های محافظتی ضد مرمی، جیمه های قطع کننده ذیگنال ماین های کنترولی و درون ها انتحاری، افزایش دهد که هر کدام این اقدامات میلیون کلدار هزینه را روی دست دولت پاکستان گذاشته است. در عین حال برای اجرای شدن پروژه های اقتصادی در این ساحات، مجبور به افزایش نیروهای محافظی و تجهیزات امنیتی بیشتر شده که این خود در واقع بخش از افزایش هزینه های امنیتی در بخش اقتصادی تلقی می شود.

ب: ایران

دولت ایران نیز اگرچه روابط محتاطانه‌ای با طالبان برقرار کرده، اما نگرانی‌های امنیتی‌اش به‌طور جدی افزایش یافته است. حضور داعش در ولایات شرقی افغانستان، قاچاق گسترده مواد مخدر، ناامنی مرزی و بحران مهاجرت، تهران را ناگزیر ساخته است منابع قابل توجهی را صرف کنترل مرزهای طولانی با افغانستان کند. درگیری‌های مرزی پراکنده میان نیروهای طالبان و مرزبانان ایرانی، نشانه‌ای از شکنندگی وضعیت امنیتی است. افزون بر این، استفاده طالبان از گروه‌های افراطی به‌عنوان ابزار فشار غیرمستقیم، ایران را در وضعیت آماده‌باش دائمی امنیتی قرار داده است.

امارهای موجود براساس [گزارشهای](#) منابع معتبر نشان می‌دهد که طی چهارسال گذشته چندین نیرو مرزی و امنیتی ایران در ساحات مرزی به ویژه در ولایت سیستان و بلوچستان از جانب گروه‌های مورد هدف قرار گرفته که آشکارا در خاک افغانستان و تحت حمایت طالبان چی از لحاظ ساختاری و چی از لحاظ افرادی قرار دارند. گروه‌های تروریستی مانند جیش العدل و گروه‌های جرایم سازمان یافته در زمینه قاچاق مواد مخدر و قاچاق مهاجر که عقبه مطمئن در داخل افغانستان دارند تقریباً هر چند روزی با نیروهای امنیتی ایران درگیر شده و تلفات و خسارات زیاد را وارد می‌سازند.

بعد از قدرت‌گیری طالبان برای اولین بار در تاریخ همسایه‌گی دو کشور دولت ایران تصمیم گرفته با جدیت بیشتر و با قبول هزینه هنگفت تمام مرز شرقی خود به افغانستان که حدود 921 کیلومتر طول دارد، [دیوار](#) بسازد. این دیوارسازی برای ایران براساس گزارشهای رسمی مقامات این کشور دست کم 3 میلیارد دلار هزینه برای ایران در پی دارد. ایران برای نخستین بار طرح ساخت دیوار امنیتی در ولایت سیستان و بلوچستان را در سال 1379 شمسی (2000) در زمان دور اول رژیم طالبان طرح نموده بود ولی با سقوط این گروه و ایجاد دولت جدید، این طرح اجرای نشده و با قدرت‌گیری دوباره طالبان ضمن اینکه این طرح به کل مرز شرقی ایران توسعه یافت، تاکید بر سرعت بخشیدن ساخت آن صورت گرفته است.

ایران از سال 2022 تاکنون چنین پوسته جدید امنیتی در امتداد مرز شرقی خود ایجاد و گشت مرزی انرا چند برابر افزایش داده است. این تدابیر تماماً بدلیل نگرانی‌های امنیتی پایدار در مرزهای این کشور از جانب افغانستان تحت کنترل طالبان اتخاذ گردیده که طی چهار سال گذشته [دینامیک امنیتی](#) میان دو کشور شدیداً تغییر یافته و این تغییرات نگرانی دایمی را برای ایران خلق نموده است.

در کنار افزایش هزینه‌های امنیتی، حضور طالبان در قدرت برای ایران از لحاظ سیاسی نیز هزینه بر بوده است. طالبان دو مهمترین ابزار سیاست خارجی ایران (زبان فارسی و مذهب شیعه) را کاملاً محدود ساخته و اکنون ایران هیچ‌گونه زمینه برای مانورسیاسی در داخل افغانستان برای ایجاد و حفظ روابط ندارد. افغانستان که بعنوان خواستگاه زبان فارسی و خانه مشاهیر بزرگ این زبان مانند مولانا و سنایی و رابعه بلخی و ... دانسته می‌شود و مهمترین نقطه مشترک و وصل میان دولت کشور (افغانستان و ایران) تلقی می‌شد به جای رسیده که افراد بلند پایه رژیم طالبان در سفر خود به ایران برای صحبت با مقامات دولت ایران از [متبحر](#) استفاده می‌کنند.

اما با وجود اینکه نگرانی‌ها، ظاهراً ایران گزینه‌ی برای خود نداشته و حضور طالبان را نسبت به حاکمیت قانون و دموکراسی و آزادی‌های مدنی در همسایه‌گی خود بدلیل اینکه در آن به باور ایران ارزشهای غربی ترویج می‌شود و ممکن باعث تشویق مردم ایران برای تغییر نظام گردد و اینکه نفوذ غرب در همسایه‌گی‌اش نافذ خواهد بود، ترجیح می‌دهد. ولی قطعاً این خوشبینی روزگاری نه چندان دور، بیشتر از امروز تبدیل به مسئله جدی برای ایران خواهد شد.

ج: چین

چین بعنوان نخستین کشور که [روابط سیاسی](#) خود را در سطح سفیر با طالبان ارتقا داد، و اگرچه در ظاهر روابط اقتصادی و سیاسی خود با طالبان را توسعه داده، اما در سطح امنیتی به‌شدت نگران است. پکن بیم آن دارد که افغانستان به پایگاهی برای جنبش اسلامی ترکستان شرقی تبدیل شود؛ گروهی که تهدیدی مستقیم علیه امنیت سین کیانگ (تورکستان شرقی) ولایت عمدتاً مسلمان نشین در شمال غربی این کشور محسوب می‌شود. به همین دلیل، چین سرمایه‌گذاری‌های

امنیتی خود در آسیای میانه به ویژه تاجیکستان و همکاری‌های اطلاعاتی با کشورهای منطقه را افزایش داده است. این اقدامات نشان می‌دهد که ادعای طالبان مبنی بر «عدم تهدید برای دیگران» برای پکن نیز قانع‌کننده نبوده است.

چین در آخرین تغییرات در ساختار نیروهای ارتش خود، یکی از مهمترین قل اردوهای ارتش آزادی بخش خلق چین را در ولایت سین کیانگ در نزدیکی مرزی با افغانستان و تاجیکستان مستقر نموده و با ایجاد یک مرکز مجهز **مشترک نظامی** را در نزدیکی مرز افغانستان در داخل خاک تاجیکستان با ارتش این کشور که تنها 12 کیلومتر از مرز افغانستان در واخان فاصله دارد تدابیر امنیتی مرزی خود را تقویت نموده است.

عکس 1: دایره کلان سبز در آغاز وکتور سرخ، قرارگاه مشترک نیروهای نظامی چین-تاجیکستان، دایره سبز در نزدیکی ختم ویکتور سرخ، قرارگاه نیروهای سرحدی تاجیکستان، دایره سبز کوچک پوسته امنیتی نیروهای سرحدی تاجیکستان، خط وکتور سرخ فاصله قرارگاه مشترک با خط مرزی واخان حدود 12 کیلومتر (منبع- نقشه گوگل)

عکس 2: ساحه خالی 2020- قزل رباط، ولایت بدخشان تاجیکستان (مقابل ساحه واخان بدخشان افغانستان) (منبع- نقشه گوگل)

عکس 3: قرارگاه نیروهای سرحدی-ساحه قزل رباط-ولایت بدخشان-تاجیکستان 2025 (مقابل ساحه واخان بدخشان افغانستان) (منبع-نقشه گوگل)

چین نه تنها اینکه ساحات مرزی خود با افغانستان که در واقع کوتاه ترین مرز زمینی این کشور با یک کشور در حدود 90 کیلومتر در دهلیز واخان می باشد، از لحاظ امنیتی تقویت نموده بلکه در **ساخت** چندین پوسته امنیتی مرزی جدید تاجیکستان را نیز حمایت نموده است.

باوجود تلاشهای انجام یافته، اخیراً دست کم **بنج شهروند چینی** از داخل خاک افغانستان در ساحه مرزی خاک تاجیکستان مورد هدف قرار گرفته و کشته شده است. موضوع که باعث شد چین تمامی شهروندان خود را از ساحات مرزی تاجیکستان و افغانستان خارج ساخته که چالش بزرگ در زمینه اجرای نمودن پروژه های اقتصادی و استخراج معادن مشترک چین-تاجیک ایجاد نموده است. در عین حال برخلاف تمامی ادعاهای طالبان در زمینه امنیت سراسری چند حمله دیگر بر شهروندان چینی در داخل افغانستان صورت گرفته است.

با مختل شدن پروژه های مهم جاده سازی و استخراج معادن در جنوب تاجیکستان، این دومین برنامه مهم اقتصادی چین بعد از دهلیز اقتصادی پاکستان و چین (سیپک) می باشد که عملاً براساس تهدیدات امنیتی از داخل خاک افغانستان با چالش جدی امنیتی مواجه شده و باعث افزایش هزینه های امنیتی در این پروژه ها نیز گردیده است. دولت چین برای محافظت از شهروندان خود در پروژه سیپک چندین عراده **موتر ضد گلوله** و واسکت های ضد مرمی را به پولیس خیبرپشتونخواه برای محافظت از شهروندان اش کمک نموده که در واقع هزینه اضافی برای تحقق برنامه اقتصادی اش می باشد. اما باانهم این پروژه در بسیاری ساحات با تهدید جدی امنیتی مواجه است و تحقق آنرا چند سال به تاخیر انداخته است.

د: تاجیکستان

تاجیکستان از منتقدترین کشورهای منطقه نسبت به طالبان بوده است. دوشنبه به دلیل حضور گروه های افراطی تاجیک تبار به ویژه جماعت انصارالله (طالبانی تاجیکستانی) در افغانستان و احتمال سرایت ناامنی، مرزهای خود را به شدت نظامی کرده و همکاری های امنیتی با چین، روسیه و برخی کشورهای دیگر را گسترش داده است. افزایش رزمایش های نظامی و استقرار تجهیزات سنگین در مرز، بیانگر هزینه های بالای امنیتی است که حضور طالبان بر این کشور تحمیل کرده است.

بررسی های من نشان میدهد که تاجیکستان دست کم 172 پوسته امنیتی و قرارگاه حمایتی سرحدی در امتداد مرز خود با افغانستان افزاز نموده و تعدادی زیاد این پوسته ها بعد از قدرت گیری طالبان ایجاد گردیده است. با توجه به اینکه

ساحات مرزی این کشور با افغانستان عمدتاً کوهستانی و صعب العبور است، برای دسترسی به این پوستانه ها و همچنان گشت های کنترولی مرزی، تاجیکستان مجبور به احداث کیلومترها جاده نیز گردیده که باعث هزینه های اضافی زیاد برای امنیت مرزی این کشور گردیده است.

تصویر 4: 2024 دایره سبز: پوستانه امنیتی مرزی تاجیکستان. (منبع- نقشه گوگل)

خط وکتور سرخ: جاده که برای دسترسی به این پوستانه ساخته شده- ولایت ختلان- ولسوالی شمس الدین- شاهین- تاجیکستان (مقابل ساحه ولسوالی شهر بزرگ - بدخشان، افغانستان)

عکس 5: 2023، دایره سبز: محل پوستانه که تا بحال ساخته نشده است. (منبع- نقشه گوگل)

خط وکتور سرخ: مسیر جاده در حال احداث برای دسترسی به پوستانه مرزی- ولایت ختلا، ولسوالی شمس الدین- تاجیکستان (مقابل ساحه ولسوالی شهر بزرگ- لایت بدخشان افغانستان) تاجیکستان در چهار سال گذشته چندین بار تهرینات مستقلانه و مشترک نظامی با [کشورهای عضو پیمان امنیت جمعی](#)، و بطور جداگانه با کشورهای [روسیه](#)، [اوزبیکستان](#) و [چین](#) در ساحات مرزی خود با افغانستان برگزار نموده است. این مانورهای نظامی نیز هزینه های هنگفت را بر دولت تاجیکستان متقبل نموده است.

طی چهار سال گذشته چندین مورد حمله مسلحانه و درگیری با نیروهای سرحدی تاجیکستان از خاک افغانستان صورت گرفته و در چند هفته گذشته دست کم [دو مورد](#) حمله مسلحانه توسط پهپاد و فیر مستقیم از خاک افغانستان در داخل

خاک تاجیکستان صورت گرفته که باعث شده شدن پنج شهروند چین شده است. در عین حال نیروهای امنیتی تاجیکستان از قاچاق موادمخدر حتی توسط [بیهاد](#) از خاک افغانستان به این کشور خبر داده اند.

دولت تاجیکستان بعد از این واقعات امنیتی مجبور شده تا از کشورهای همسوی خود از جمله اعضا پیمان امنیت جمعی [تقاضا کمک](#) و حمایت نظامی در زمینه حفاظت از مرزهای خود با افغانستان شده است.

ه: اوزبیکستان و سایر کشورهای آسیای میانه

اوزبیکستان، تورکمنستان، قزاقستان و قیرغیزستان نیز رویکردی دوگانه با طالبان در پیش گرفته اند: تعامل اقتصادی و [عشق به تجارت](#) با طالبان از یک سو و تقویت تدابیر امنیتی از سوی دیگر. نگرانی از نفوذ گروه های افراطی، قاچاق مواد مخدر و بی ثباتی منطقه ای باعث شده این کشورها بودجه های امنیتی خود را افزایش دهند و همکاری های منطقه ای و بین المللی را در حوزه مبارزه با تروریسم گسترش بخشند.

اوزبیکستان دست کم 70 پسته و فرارگاه حمایتی مرزی با افغانستان داشته که بسیاری از آنها در چهار سال گذشته بدلیل تهدیدات امنیتی ایجاد و یا تقویت گردیده که هزینه های هنگفت را بر دولت این کشور متحمل ساخته است.

در عین حال با قدرت گیری طالبان [چند مورد حمله](#) از خاک افغانستان بر اوزبیکستان عمدتاً توسط داعش گزارش شده و نیروهای امنیتی این کشور بارها از کشف و ضبط محموله های [موادمخدر](#) از مبدا افغانستان در داخل خاک خود خبر داده اند.

در بررسی های که از رویدادهای امنیتی این کشور طی سه سال گذشته انجام دادم، نیروهای امنیتی اوزبیکستان چندین مورد از شناسایی و بازداشت افراد خبر داده که با روایت های رادیکال و عضویت در گروه های تروریستی مانند داعش خراسان، حرکت اسلامی اوزبیکستان، کتیبه امام بخاری و کتیبه [توحید و جهاد](#) بازداشت نموده اند. در یکی از مهمترین رویداد نیروهای امنیتی این کشور از شناسایی یک گروه بزرگ از افراد به سرکردگی [یک دختر](#) 19 ساله خبر داده که به داعش خراسان بیعت نموده و برنامه ای خرابکارانه داشته اند.

در همین حال دولت اوزبیکستان از شناسایی چندین مدرسه مخفی که آموزشهای رادیکال را برای اطفال و نوجوانان ارایه می نمودند خبر داده و مدعی شدند که این افراد در تلاش ترویج افراطیت مذهبی بوده اند.

براساس اطلاعات موجود و صحبت که با یکی از مغازه داران در بازار مشترک (ترمز) افغان-اوزبیک داشتم، گفت: نیروهای امنیتی اوزبیکستان با وجود اینکه براساس پالیسی دولت شان بازار را حمایت می کند. ولی بر همه افغانها مشکوک اند و تقریباً هر کدام بازدید کننده بازار را از لحظه ورود تا بازگشت زیر نظر دارند.

وی گفت: دوکان های ما را هر زمان خواست تلاشی می کنند و کالای که از افغانستان می آوریم چندین بار تلاشی و اسکن می کنند.

بعد از حملات تروریستی بر خاک تاجیکستان، نگرانی های امنیتی در سراسر آسیای میانه افزایش یافته است. قیرغیزستان با فاصله زیاد از مرز افغانستان با اختصاص دادن هزینه هنگفت در حال ساخت [دیوارهای](#) فنیسی در مرز جنوبی خود با اوزبیکستان و تاجیکستان است. دو روز قبل رئیس امنیت دولتی این کشور دگرجنرال کامچی بیگ تاشیف رئیس امنیت دولتی و معاون نخست وزیر این کشور، ضمن [بازدید](#) از روند کاری انسداد مرزی، دستور سرعت در این روند را داده و قرار است که در سال 2026 تمامی مرزهای جنوبی این کشور مسدود شود. این تصمیم بدلیل افزایش نگرانی های امنیتی در منطقه اتخاذ شده و هزینه هنگفت برای این کشور کوچک آسیای میانه در پی دارد.

عکس 6: انسداد مرزی قیرغیزستان در ساحات مرزی مشترک با تاجیکستان (منبع 24KG)

قیرغیزستان نیز افزایش افراطیت مذهبی را یکی از نگرانی های جدی برای خود تلقی نموده و براساس گزارشهای معتبر طی سالهای اخیر چندین تن را به اتهام عضویت در گروه های تروریستی و ترویج افراطیت بازداشت و محاکمه نموده است. نیروهای امنیتی این کشور هر از گاهی همانند اوزبیکستان از شناسایی و بازداشت افراد خبر میدهد که مدارس مذهبی مخفی ایجاد نموده و با محتوی رادیکال در تلاش ترویج افراطیت بوده اند.

باانهم این کشور اخیرا در تلاش است تا با ایجاد روابط اقتصادی با طالبان، زمینه تبادل اطلاعات امنیتی را نیز فراهم ساخته و بنحوی در تلاش اجرا اقدامات پیشگیرانه امنیتی می باشد.

تورکمنستان یکی دیگر از کشورهای همسایه آسیامیانة افغانستان که در ظاهر بدلیل وضعیت حاکم در سیستم اطلاع رسانی از آنکشور چندان نگرانی جدی نداشته و اقدامات تازه در سرحدات اش دیده نمی شود. باآنکه اطلاعات از تصاویر ماهواره ای نشان میدهد که در امتداد مرز برخی تاسیسات جدید امنیتی ساخته شده و در برخی مجالس مشترک منطقه ای نگرانی های خود را در مورد وضعیت موجود در افغانستان بعنوان تهدید امنیتی برای کل منطقه ابراز داشته است.

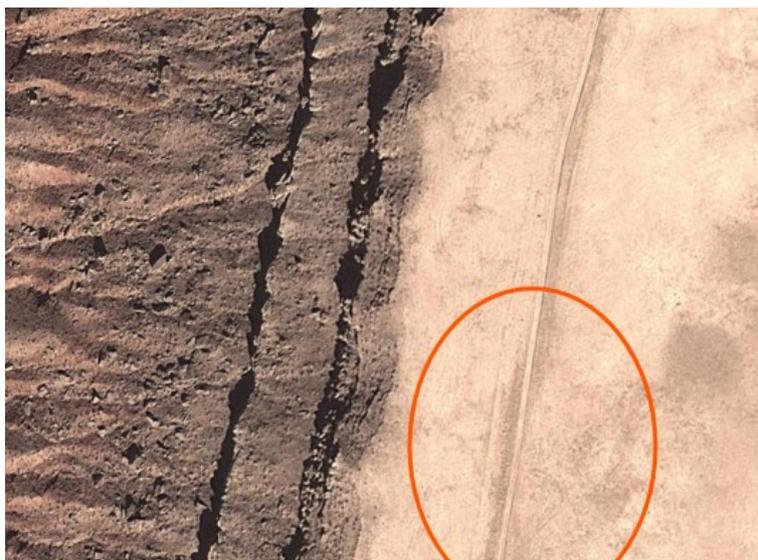
عکس 7: دایره سبز پوسته امنیتی مرزی، نزدیکی بندر زمینی امام نظر - تورکمنستان - 2023 (بندر آقینه - افغانستان)

عکس 8: دایره سبز پوسته امنیتی مرزی تقویت شده- نزدیکی بندر زمینی امام نظر - تورکمنستان - 2024 (بندر آقینه- افغانستان)

عکس 9: پوسته مرزی جدید- 2025 - سمت شمال شرقی تقاطع مرزی دهنه ذولفقار (افغانستان- تورکمنستان- ایران)

عکس 10: ساحه خالی - 2024- سمت شمال شرقی تقاطع مرزی دهنه ذوالفقار (افغانستان - تورکمنستان - ایران)

در مجموع، حضور طالبان در افغانستان برخلاف ادعاها و تعهدات اش در موافقتنامه دوحه، نه تنها امنیت این کشور را تضمین نکرده، بلکه به عامل افزایش هزینه‌های امنیتی در سطح منطقه تبدیل شده است. طالبان با ناتوانی یا عدم اراده در مهار گروه‌های تروریستی، عملاً افغانستان را به ابزار فشار ژئوپولیتیک بدل کرده‌اند؛ ابزاری که از طریق آن به باج‌گیری سیاسی و اقتصادی از همسایگان می‌پردازند. تا زمانی که این وضعیت ادامه یابد، ادعای طالبان درباره تأمین امنیت منطقه چیزی جز یک شعار میان خالی نخواهد بود و کشورهای همسایه ناگزیرند بهای سنگین آن را بپردازند.

تجربه زیاد جهانی نشان از جمله اقدامات پاکستان در زمینه انسداد مرزی نشان داده که در زمینه جلوگیری از نفوذ افراطیت در کشورهای دیگر هیچ نوع موثریت نداشته، تنها ممکن در زمینه ورود فزینی افراد تاحدی موثریت داشته باشد. اما در تجربه پاکستان حتی نتوانسته در زمینه جلوگیری ورود افراد نیز موثریت داشته باشد. چون بارها در رسانه‌های گزارش‌های از ورود افراد مسلح عضو گروه‌های تروریستی با عبور از دیوارهای ایجاد شده توسط فنس و سیم خاردار به خاک پاکستان از افغانستان منتشر شده است.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**